

GALAKTIKA

433. SCI-FI // FANTASY // WEIRD

TOMASZ
KOŁODZIEJCZAK

ARKADY
MARTINE

+

UICZ // SURUGIU // JONES
// EVELLEI // GAUT VEL
HARTMAN // KOZMA

OKOSVÁROSOK, OKOS KORMÁNYZÁS

NUKLEÁRIS HULLADÉK LEBONTÁSA

OLIMPIA ÉS FELMELEGEDÉS

A FANTASZTIKUM LEGJAVA

ELŐFIZETŐKNEK
**CSAK
2490 Ft**
HAVONTA

ÁRA: 2990 FT // 8 €

MOSTANTÓL ÁRKÖTÖTTSEG NÉLKÜL!

2025. 04. 19-ÉTŐL:

„A HORROR,
A KRIMI ÉS
A TÖRTÉNELMI
FANTASY
TÖKÉLETES
KEVEREDÉSE!”

2025. 04. 25-ÉTŐL:

„A BORZALOM
INTENZÍV ÉS ELSÖPRŐ
ÉLMÉNYÉT NYÚJTJA,
UGYANAKKOR
MEGHAGYJA A REMÉNY
SUGARÁT.”

WWW.GALAKTIKABOLT.HU

NOVELLÁK

- 6 Tomasz Kołodziejczak:** Rendellenesség az égen (első rész)
- 26 Uicz Nikoletta:** A sokadik hajnal
- 32 Arkady Martine:** Egy lefejezés vetületei
- 50 Liviu Surugiu:** Neosztalgia
- 64 Gareth D. Jones:** Hallom, ha síkítasz
- 85 Evellei Kata:** A szalmaszál és a kalapács
- 96 Sergio Gaut vel Hartman:** TÁRSÁK
- 109 Kozma Andor:** A profetográf

CIKKEK

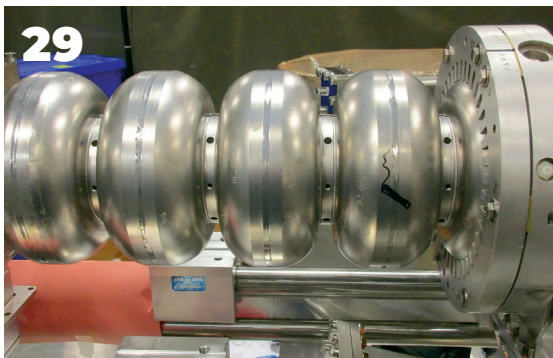
- 22 Fókusz
- 29 Zöld jövő
- 30 Zene
- 42 Gondolatátvitel
- 49 Zöld jövő
- 62 Planetológia
- 82 Intelligens dizájn
- 84 Kapcsolatfelvétel
- 94 Film
- 102 Képregény

GALAKTIKA XL

- 115 E. C. Tubb:** Utazás a borzalomba
- 196 Philip Harbottle** utószava
- 198 Zsoldos Endre:** Az angol Science Fiction magazinok

22

29

49

62

94

MIBEN HITTEK SZIBÉRIA ÓSLAKÓI?

MILYEN SZERTARTÁSOKAT ÉS
RITUÁLÉKAT VÉGEZTEK?

HOGYAN KÉPZELTÉK EL
A VILÁGEGYETEMET?

MERÜLJ EL A SZIBÉRIAI SÁMÁNHIT
AUTENTIKUS VILÁGÁBAN!

WWW.GALAKTIKABOLT.HU

A FÖLD GYORSABBAN FOROG

Valami szokatlan történik a bolygónkkal. Évmilliárdok óta a Föld forgása fokozatosan lassul, főként a Hold gravitációs vonzása miatt. Ez a tendencia azonban a közelmúltban megfordult.

2020 óta a Föld kissé gyorsabban forog, és most a valaha feljegyzett legrövidebb napokat látjuk. Ez nem egy olyan eltolódás, amit érezni lehetne, de a bolygó ezredmásodpercekkal gyorsabban forog a szokásosnál.

2025. július 9-én, július 22-én és augusztus 5-én a Föld 1,3 és 1,5 milliszekundummal gyorsabban forgott, mint a 24 órás napot alkotó standard 86 400 másodperc.

Eddig az összesített rekord 2024. július 5-én született, amikor bolygónk 1,66 milliszekundummal forgott gyorsabban a szokásosnál. Ezek az apró eltolódások triviálisnak tűnhetnek, de komoly következményekkel járhatnak.

Mi okozza a Föld gyorsulását? A tudósoknak nincs egyértelmű válaszuk. Az egyik közrejátszó tényező a Hold helyzete lehet. Egy másik elmélet a Föld magjának és köpenyének változásaival magyarázza. Az is lehetséges, hogy a földrengések, az óceáni áramlatok eltolódása és a sarki jég olvadása is szerepet játszhatnak. Mindezek a helyzetek kissé újraelosztják a bolygó tömegét, és ezáltal befolyásolják a forgását.

1.

A 3. *Qqnywah* Professzor-Tábornok szuperugró kutatóhajó a Rendellenességtől több mint négy időközre bukkant fel a szubtérből. A jelenlét stabilizálását követően azonnal leállította az átvivő hajtóművek erőtereit, aktiválta a teljes fedélzeti energiát, bekapcsolva nukleáris hajtóműveit, hogy még közelebb kerüljön a határhoz.

A jelenleg űrségben levő Testvériség minden állását teljes létszámmal betöltötték, a tartalékos hímeiket is beleértve. De még azok a legénységi tagok sem mentek vissza a kabinjaikba, akiknek szolgálat után járt volna a pihenés. Gyülekeztek a tisztai étkezdében és a tartalék parancsnoki hídon, eközben néhány eltökélt szakmegróbált visszaszivárogni a munkahelyükre, melyet most már a kollégája foglalt el. A tudósok bár elhessegették őket onnan, de nem túl szigorúan, mert tökéletesen megértették, hogy ha az utazás két hynarral tovább tartott volna, most ők lettek volna ebben a cipőben, adatokhoz való hozzáférésre szomjazva.

A hajón izgatottság uralkodott el, kézzel jártak a testvériségi ingeradagolók, gyakrabban veregették meg egymás tarkóját, mint máskor, és a szűrőket is magasabb fokozatra kapcsolták, hogy hatékonyan tisztítsák a levegőt a felajzottság kipárolgásaitól.

Elsőként érkeztek ide, az ismert univerzum peremére, egy helyre, ahol nem működik az ismert rend, felborulnak a fizika törvényei, és a mélységében titok rejlik. A Rendellenesség ellentmond a tér geometriájának, arra kényszerít, hogy megváltoztassuk a kozmológiai paradigmákat és felülvizsgáljuk a világegyetem születésének csodáját.

A KONKONOK FÉL
MEGAHYNARRAL EZELETT
ÉSZLELTÉK A RENDELLE-
NESSÉGET, ÉS GYORSAN,
TAPINTATLAN FAJUKRA
JELLEMZŐ MÓDON,
ELTERJESZTETTÉK FEL-
FEDEZÉSÜK HÍRÉT AZ
EGÉSZ LAKOTT ŪRZEN.

TOMASZ KOŁODZIEJCZAK

RENDELLENESSEG AZ ÉGEN

És most a szélére értek. Megcsinálták azt, ami a myrlonoknak, a gateokoknak, konkonoknak, pol#&noknak, transferóknak, Slonidóknak nem sikerült. Ugyan ezen fajok közül néhány gyarmatosított már a Rendellenességhez közeli bolygókat, mégsem tudtak ekkora kutatóutat szervezni.

Tisztában voltak azzal, hogy a hamarosan kezdődő munka nehéz és monoton, sőt talán veszélyes is. Ma azonban ünnepelhetnek, és ünnepelniük is kell. Ezért mozgogtak a koponya csápjai, remegtek a felső karok, a lábak örömszavakat rajzoltak, és a sokszeműek szemei különböző színekben ragyogtak. Ideértek! Nemcsak kutatni és elemezni, hanem dicsőséget is szerezni a Quuyrta Nagytestvériségének, bizonyítani az Unió többi fajának, hogy ők a szervezet technikai és tudományos csúcsa.

És sikerült. Éljen a Testvériség! Éljen a 3. *Qqnywah Professzor-Tábornok!* Éljen!

Ám az eufória nem tarthatott örökké. Különleges rendelkezések léptek érvénybe, mert a biztonság mindenek előtt. Gyorsan felállítottak egy védelmet nyújtó harci drónokból álló gömböt a hajó körül. Ezek a teljesen autonóm rendszerek nem igényeltek személyzetet, bár rendelkeztek mentőkapszulákkal, amelyek több quuyrta befogadására is alkalmasak voltak. A kapszulák lehetővé tették a pusztító nukleáris és más erőszakos támadások túlélését akár több mint tíz hynaron keresztül is. A bennük rejtőző legénységnek persze ennek ellenére nem lett volna esélye a túlélésre, mivel az űrnek ebbe a régiójába nem érkezhettek segítség, de időt nyerhettek, hogy több információt szerezzenek a lehetséges támadókról, és ezeket ↪

az adatokat hazaküldjék. Ami lehetővé tette volna az Uniónak, hogy jobban felkészüljön a következő küldetésre vagy az agresszív civilizációval való összecsapásra.

Az anyabolygóval való kommunikációt nyomkövető bóják biztosították, amelyeket az expedíció kezdetétől az ugrócsomópontoknál helyeztek el.

Kijelölték az ismert űrbe visszavezető utat, és létrehoztak egy szubtéri adókból álló láncolatot is, amely folyamatosan küldött információkat a hajóról a messze hátrahagyott uniós előőrsöknek. Ha bármi történne az expedícióval, ha a szuperugrót a Rendellenesség furcsa fizikája vagy egy ellenséges faj támadása elpusztítaná, a legfrissebb mérési és kutatási eredmények már úton lennének a Quuyrta felé, és kevesebb mint egy hektóhynar alatt meg is érkezének oda. Minden bójához beépített önmegsemmisítő rendszer is tartozott, amelyet az ugró vagy a láncban előző adó megfelelő jele aktivált, hogy ne a legközelebb hazautat jelezze a lehetséges agresszoroknak.

Csak az összes biztonsági eljárás elvégzése és megerősítése után kezdhetett neki az űrhajó legénysége az expedíció valódi céljának, azaz a tudományos kutatásnak.

2.

Wqqtá, egy fiatal kozmológus és a Tűz Testvériség tagja, két nagy képernyőt figyelt, amelyek az étkezde szinte teljes falát elfoglalták. Magányosan ücsörgött a helyiség sarkában álló széken, egymás után szippantva a zacskós drogokat. Ma úgy akart elszállni, ahogy egyetemista kora óta nem tette.

Wqqtá egy magas, erős felépítésű quuyrta volt, szinte tökéletesen gömb alakú testtel, hosszú, érzékeny lábfejen végződő

három lábbal és lapos koponyával, amelyet semmilyen rituális átalakításnak nem vetettek alá.

Nagy szemfoltjai, amelyek alakja anynyira vonzó volt az anyák-lányok számára, az érzelmektől és az egymást követő adagok kábulatba ejtő porának hatására is kék színben pompáztak. Sűrű, ugyanakkor finom arccsápjai alig észrevehetően remegtek. Wqqtá érezte a saját izgalmi izzadságát, ami azt jelezte, hogy a szuperugró szűrőrendszerei mégsem működnek tökéletesen. Az asztal alatt a lába viszont öröm- és boldogságtáncot járt. Teljesen tudatában volt annak, hogy a teste úgy reagál, mintha egy érzelmekkel és illatokkal teli csodálatos akciófilmet nézne a moziban, és nem úgy, mintha két statikus képet, amelyek a világegyetemet, vagy inkább a látszólag változatlan világegyetem két különböző arcát ábrázolják. Rend és káosz. Ismétlés és zavar. Szabályosság és fogyatéék.

Nem hívták meg a csillagászati főterembe.

Formálisan azért, mert most pihenőórán volt, de az az igazság, hogy tökéletesen tudta az okát. Folyton pária volt.

A Rendellenesség felfedezése, amely végleg megerősítette Asuyqn, az édesapja-nagybátyja által felállított extravagáns tudományos elmélet érvényességét, még mindig nem mosta le azt a bélyeget, amely az egész családot terhelte közös ősről tette miatt. Már azt a tényt is kritikusan fogadta a tudományos közösség, hogy Wqqtát egyáltalán elvitték erre az expedícióra.

Igen, Asuyqnnak igaza volt, de mi értelmé, ha később egy szörnyű tettet követett el – öngyilkos lett, megszegve az Átjárhatóság Egyházának összes törvényét, és ráadásul a Testvériség rendkívül értékes va-

gyonát pusztította el. Nem bírta elviselni a tudományos hierarchiában a gúnyt és a megaláztatást, az állandó nyomást. Nem, nem kényszerítették téziseinek visszavonására, mivel elmúltak már azok az idők, amikor az eretnekséget száműzetéssel vagy halállal büntették. De kigúnyolták, megvonták a támogatását és az eszközökhöz való hozzáférését, a tudományos konferenciákra való meghívását, és sok korábbi kollégája meg is szakította vele a kapcsolatot. Az anatómia az összes leszármazottra átszállt, és az édesanyja is érezte a következményeket.

Asuyqn azzal érvelt, hogy a világegyetemnek nem kell szabályosnak lenni, és hogy sok helyen nem is az.

A konkonok fél meghynarral ezelőtt észlelték a Rendellenességet, és gyorsan, tapintatlan fajukra jellemző módon, elterjesztették felfedezésük hírét az egész lakott űrben. Megerősítették Asuyqn és a hozzá hasonló disszidens tudósok állításait.

Csak ennek köszönhetően számíthatott Wqqa arra, hogy tudományos pályafutása valamivel több lesz, mint egy meglehetősen jelentéktelen műszaki munkahely egy távoli gyarmat valamelyik csillagvizsgálójában. Ebben segítette őt a tapasztalt nagybátyja-nagyapja, JerQlo professzor is, aki mindig nagy szeretettel viseltetett iránta, és minden nehézség ellenére támogatta a karrierjét.

Neki köszönhetően került a fiatal tudós a szuperugró fedélzetére. Vagy talán mások is titokban hozzájárultak, mert megbántották Asuyqnt, feleségét-lányát és gyermekeit-fivéreit. Ez az amnesztia még mindig nem volt teljes, mert az Átjárhatóság ortodoxiája szerint az öngyilkosság bűne nem törölhető, de lehetővé tette Wqqa számára, hogy visszatérjen szakmai útjára.

Az édesanyja azonban nem érte meg sem a Rendellenesség felfedezését, sem a családi név részleges rehabilitációját. Ő volt az, akit elhagyott szeretett férje-apja, ő volt az, aki szenvedett a zaklatástól és a megaláztatástól. Nem halt meg semmilyen súlyos betegségben. Egyszerűen egyik nap kialudtak a koponyaszemei. Wqqa sem nőszült meg, és ezért nem is született utódja.

De az apjának-bátyának igaza lett! Most végre mindenkinek el kell majd ismernie, bár már a repülés előtt is sok konzervatív gondolkodó fenntartásait hangoztatta az új felfedezéssel kapcsolatban.

A Kis-Szépség is eszébe jutott.

A célállomásra érkezés után minden legénységi tag rövid privát üzenetet küldhetett haza. Messze hátrahagyott anyáklányok, kamasz testvérek-fiak várták a távoli és valószínűleg veszélyes küldetésen lévő kutatók üzeneteit.

Wqqa korábban fontolgatta, hogy felleveníti a kapcsolatot Kis-Szépséggel, egy lenyűgöző nősténnyel, akivel az utóbbi időben többször is találkozott. Mindketten progresszív quuyrták voltak, a fiatal generáció képviselői, nyitottak az új szokásokra, akik elutasítják a múlt számos tanát. Készen álltak egy romantikus kalandra, élvezték a szexet, és nem érezték úgy, hogy közvetlen leszármazási vonalon kell párosodniuk.

Szerencsére modern korban éltek, és ami a nagyapák generációjában társadalmilag elítélendő lett volna, ma már csak az idősebb családtagok szarkasztikus megjegyzéseit vagy az örökléssel kapcsolatos aggodalmakat váltott ki. Modern gondolkodásmódja ellenére Wqqa továbbra is hagyományos nézeteket vallott, miszerint a hímnek kell megvédenie a nőstényt, aki természeténél fogva kisebb, gyengébb, s ↵

a tojások hordozásának és keltetésének hosszú évei miatt nem teljesen független. És Kis-Szépség sokkal többet kockáztattott, mert nemcsak a klánon kívül létesítette a kapcsolatot, hanem egyenesen egy családi átokkal terhelt hímmel. Ha üzenetet küldene Kis-Szépségnek, az kétségtelenül számos idősebb rokon részéről kérdésekkel és megjegyzésekkel járna, köztük nem utolsósorban a lány apjától, aki egy hagyományos családban a férje lett volna, ahogyan ő is a jövőben az egyik fiának felesége lenne. Wqqa még mindig nem volt biztos abban, hogy véglegesen elkötelezi-e magát Kis-Szépség mellett, és indít-e új érvonalat, ezért úgy döntött, nem kockáztatja feleslegesen a lány hírnevét.

Fiatal kora és a kiemelkedő tudományos eredmények hiánya ellenére is részt vett az expedícióban, éppen azért, hogy visszaadja klánja méltóságát.

Természetesen megfelelt a tudományos kritériumoknak, és számos további képességgel is rendelkezett, amelyek egy ilyen hosszú és veszélyes vállalkozás során hasznosak lehettek. Minden résztvevőnek több szakterületet kellett elsajátítania. Wqqa tehát nemcsak az asztrofizikában bontakoztathatta ki tehetségét, de emellett kiváló pilótaként és képzett tűzoltóként is szolgálatot teljesített, illetve kedvtelésből három idegen nyelvet tanult meg önállóan. Alapvető feladata továbbra is a kutatócsoportban való munkavégzés volt, de a mérnöki csapatokat is támogathatta.

Súlyos baleset esetén a mentőegységbe szánták, és az idegenekkel való érintkezés esetén egy mindössze két főből álló kis nyelvi csoportba kerülne. A testnedv-paraméterei sem voltak elhanyagolhatóak – az expedíció tagjait úgy választották ki, hogy

vészhelyzetben, például egy katasztrófa idején, szükség esetén egymást tudják ellátni akár szervekkel. Ezért ügyeltek arra, hogy a szöveti adottságok többé-kevésbé egyenletesen oszoljanak el a teljes kétszáz fős legénység között. Wqqa ateistának tartotta magát, de hivatalosan az Átjárhatóság Egyházához tartozott, ami szintén fontos volt. Az ortodoxoknak – és meglepően sok neves kozmológus, azaz, úgy tűnik, művelt quuyrta akadt közöttük – szigorúan meghatározott számú hívőre volt szükségük a fedélzeten, hogy biztosítsák az eszkatológiai minimumot.

Wqqa, bár a mindennapi életben modernnek számított, meglehetősen konzervatív tudományos nézeteket vallott. A Rendellenesség felfedezése után kirobant nagy vitában az integrátorok és a dezintegrátorok között az előbbiek oldalára állt, akik a Quuyrta tudományos közösségében, de más civilizációkban is, amelyekkel tudományos párbeszéd folyt, többséget alkottak. Létezett ugyan egy statisztikusokból álló csoport is, legkisebb az összes közül, de őket általában excentrikusoknak tartották, és csak akkor maradhattak az egyetemen, ha más területeken kiemelkedő eredményeket értek el, vagy jó előadók voltak.

Így végül Wqqa nem küldött semmilyen információt Kis-Szépségnek, és az adásidőjét Aeffnek, a gépészeti részleg egyik mérnökének adta el.

A megkeresett pénzből most egész este élvezhette a hajó kábitójában a legjobb kábitó porokat.

Úgy hitte, jó üzletet kötött, és ráadásul megvédte a nőstényt a rosszindulatú pletykáktól. De magára is büszke volt, ezért a koponyaszemei egész este lány kék színben játszadoztak.

Az egyik képernyő a környező űrt mutatta. Egy szabályos tetraéderes csillaghálózatot, amelynek tagjait egy intervallum, vagyis majdnem kilencven megahynar választja el egymástól, és amely mindhárom dimenzióban végtelen kiterjedésű. Pontosan ugyanúgy, mint abban a távoli, már gyarmatosított űrben, ahonnan ide érkeztek. Mint az atomok egy egyszerű kristályban.

A második monitoron a Rendellenesség felé küldött szondákról kapott első képek jelentek meg.

Ha nem lenne biztos benne, hogy valódi kivetítést lát, azt hinné, hogy az egész agyát a kábító por okozta hallucinációk lepik el.

Teljesen elgémberedve tért vissza kabinjába, közvetlenül a tartalékos légénység éjszakai műszakja előtt. Így lesz ideje aludni egy kicsit, és megemészteni a szert.

Legalábbis ezt gondolta.

3.

Éles fény árasztotta el a kabint, izgatva a figyelő oldalszemeket – evolúciós ereklye azokból az időkől, amikor a praquuyrták a mocsári ragadozók kedvenc eledelei voltak. Még akkor is, amikor az egyed álmos kábultságba esett, és a létfontosságú funkciói leálltak, két fényérzékeny pont az orcán továbbra is figyelte a környezetét, és a hozzájuk kapcsolódó mirigyek készen álltak arra, hogy azonnal felébresszék és cselekvésre készítsék az egész testét.

Wqqa teste most ösztönösen reagált, szinte azonnal bekapcsolva minden funkcióját. Kifényesítette a megmaradt szemeket, aktiválta a végtagokat, és megfeszítette az arccsápokat. Egy pillanattal később a tudós teljes készenlétben állt az ágya mellett.

– Tűz-Wqqa kész! – jelentette.

– Köszönöm a megerősítést. Krrt ezredes-admirális vagyok – szólt a hangszóróból az expedícióparancsnok mély, rekedtes hangja, ami annyira jellemző volt a magas rangú tisztekre. – Kérem, hogy negyed hynaron belül jelentkezzen a központban.

– Pihenőőrségben vagyok... – kezdte Wqqa, de félbeszakították.

– Tudom, viszont narancssárga riasztás lépett érvénybe. – Az ezredes megszakította a vonalat.

– ...és alig egy perce feküdtem le... – motyogta magában Wqqa, mert végre a tükörbe nézett, és hirtelen megértette, miért fájt annyira a feje, és miért könnyeztek a szemei. Túl keveset aludt, így a szervezete nem pihente ki magát a por után. Egyszerre érzett fáradtságot, a másnaposság tipikus izomfájdalmát, de euforikus érzelmek nyomait is, amelyeket a még mindig az elméjében lévő drogok keltettek. Nem józanodott ki.

És ilyen állapotban kellett megjelennie az expedíció parancsnoka, a hős megmentő, két telbietai háború katonája, a félelmetes és tisztelt Krrt ezredes-admirális előtt! Hááát, ebből jó kis balhé lesz.

Még egyszer ránézett az órára, és utána azonnal döntött. Kinyitotta a kabin ajtaját, és még mindig hálóköntösben a legközelebbi fürdőszobába rohant.

Meglepő módon a folyosón nyugalom uralkodott. Csak néhány hímmel találkozott az aktuális őrségből, akik észre sem vették őt, miközben mentek a dolgukra. Izgatottnak tűntek, de cseppet sem ijednek vagy idegesnek. Csak egy hosszú pillanat múlva – és a késlekedést kétségtelenül másnapos elméjének tompasága okozta – döbbent rá, hogy a narancssárga riasztás egy szokatlan, de még nem közvetlen veszélyt rejtő helyzetet jelent. Szóval miért éppen őt, ↵

a fiatal szakértőt ébresztették fel? És miért tette ezt maga Krrt ezredes-admirális?

Senki sem volt a fürdőszobában; székletet ürített, és annyira erőlködött, hogy patakok folytak végig a testén. Ez jó, a szervezet szabadul a mérgektől. Egy pillanattal később elindította a zuhanyt, és elégedetten felnyögött, ahogy a kabin mennyezetén, falaiban és padlóján lévő fűvókákból kiáramló meleg gőz éles sugarakban mosta végig a bőrét. Kellemes szúrásokat érzett a szemében, borzongást az egész testében, csiklandozást a talpán és a tenyerén. A ve-rej-té-ke-zése is erősebb lett.

Utána átváltotta a zuhanyt hideg vízre.

– Azt a jó édes...! – káromkodott, mert a hideg hirtelen és kegyetlenül támadta meg. De ennek így kellett lennie, mert egy pillanatra múlva érezte, hogy visszatér az életbe és visszanyeri a teljes erőnlétét. Nem maradt ideje kitakarítani maga után a kabint, megszegve a szabályokat. Meztelenül, tisztán és felfrissülten elvágtatott a szállására. Ellenőrizte az időt – éppen hogy.

Ügyes mozdulatokkal magára öltötte az zubbonyt, és ismét végigrohant a folyosón, futás közben becsatolva a tépőzárakat.

Ha jól tippelt – és ha nem kell túl sokáig várnia a liftre –, akkor odaér.

Odaér!

Nem ért oda. Amikor a parancsnokság ajtaja előtt állt, a szuperugró élénksárgára festett katonai részlegében, már kicsit késésben volt. Ő azonban egy pillanatra megvizsgálta a zubbonya állapotát, mielőtt kinyitotta az ajtót. A szemét az ilyen beszélgetésekhez illő zöld pigmenttel színesítette, kisimította szakállcsápjait, és kiegyenesedett.

Kezével megérintette a zárat, és amikor az ajtó kinyílt előtte, magabiztos léptekkel bemasírozott a szobába. A kis helyiségben,

melynek falait képernyők borították, és közepén egy holoprojektorral ellátott nagy asztal állt, már többen is tartózkodtak, nem csak katonák.

– Tűz-Wqqa – jelentkeztett rutin-szerűen.

– Késett! – válaszolta élesen Krrt. Hatalmas hím volt, egy harcos, majdnem másfélszer akkora, mint egy átlagos quuyrta. Idősödő kora ellenére megőrizte korábbi fürgeségének nagy részét, rugalmasan és határozottan mozgott, s amikor beszélt, folyamatosan lóbálta bal karjának csonkját. A fejének csaknem egyharmadát nagy heg borította, ezért kissé oldalával fordult beszélgetőpartneréhez, hogy a koponyaszem egészséges részével figyelhesse őt. Krrt ezredes-admirális soha nem esett át plasztikai műtéten. Nem egyezett bele mesterséges fényreceptorok beültetésébe. Sántított. Hiányzó karral, leégett arccal, átlótt középső szívvel és összetört lábbal állt itt, ugyanúgy, ahogy a Saar Állomásról visszatért, miután közel háromszáz quuyrtát és számos idegent mentett meg.

Ő egy régimódi hős volt. Zsémbe egyed.

– Elkészt, ismétlem.

– Elnézést kérek, szabad műszakban vagyok, tegnap kicsit szórakoztam, össze kellett szednem magam... – A szavak csak úgy ömlöttek a szájából, de az első után Wqqa már megbánta, hogy kimondta őket. Észrevette, hogy a parancsnokságon jelen lévő többi hím is figyelmesen néz rá.

– Szabad műszak? – csapott le Krrt.

– Igen, ezredes-admirális úr – Wqqa szinte suttogva mondta ezt.

– Hah, helyes. Ha van egy szabad műszakja, akkor szórakozzon! Erre való a szabad műszak. – Krrt hirtelen nevetni kezdett, szemének megmaradt része pe-

dig sárgára változott az őszinte vidámság jeléül.

Wqqtának szinte elállt a lélegzete.

– Milyen célból...

– Na ide figyeljen, legényke, fontos hírem van a számára. – Krrt egy pillanat alatt újra komollyá vált. – Jelet fogtunk a Rendellenesség környékéről. Egy csillagrendszer, nagyjából tizenkét fénymegahynaryira innen.

– Helyiek? Vagy valaki megelőzött minket? – Wqqtá egy lépést tett a parancsnok felé. Mindkét lehetőség súlyos következményekre utalt. Egy új civilizáció felfedezése – hosszú idő óta az első – a Rendellenességben új lehetőségeket nyitott meg, de ismeretlen fenyegetéseket is jelentett. Ha egy másik uniós civilizáció érkezett volna ide a 3. *Qqnywah Professzor-Tábornok* szuperugró előtt, az az expedíció összes propaganda-céljának feladását jelentette volna.

– Nem, fiam. Ez a mi gépünk jele.

– A miénk?

– Igen. Ezért hívtuk ide. Küldünk oda egy űrsiklót, és úgy döntöttünk, hogy joga van megfigyelni a küldetést.

Wqqtá hallgatott, az ezredes hangja pedig még rekedtebbé vált, ami azt jelentette, hogy a legfontosabb dolgokat mondja, családról vagy vallásról, tudományról vagy áruhátról, halálról vagy szerelemről.

– Azért hívtuk ide, fiam, mert az azonosítók, amiket kaptunk, édesapja-bátyja, Asuyqn űrhajójától származnak.

– De hát az... – Wqqtá szeme vörösre váltott a döbbenettől. – Az nem lehetséges.

4.

A technikusok a képernyőknél szorgoskodtak, próbálták bemérni a képet, optimális frekvenciákat keresve. A kutatóűrsikló, ami csupán egy ladik egy szuperugró tel-

jesítményéhez képest, épp most lépett ki a hangárból a nyílt űrbe. A zsilip még mindig csukódott mögötte, amikor beindította a motorokat, és elkezdett távolodni a hajótól. Ugyan a biztonságos ugrási távolság három fénymillihynar, de itt, ebben az ismeretlen űrben helyi kapukat kellett elhelyezni, ami mindig instabilitási kockázatot jelentett, ezért biztonsági okokból a távolságot megduplázták.

– Az űrsikló ugró hatótávolsága négy megahynar. Vajon a három ugrás elég lesz? – kérdezte Wqqtá, akit felbátorított a parancsnok kedves fogadtatása.

– Ötre vagy hatra lesz szükség. Minden kapunál veszít energiát, ezért tartalékokkal ugrik.

– Miért nem építettük ki először az infrastruktúrát?

– Küldtünk gépeket és akkumulátorokat az első és a második csomópontba, de nem akarunk időt veszíteni... – habozott a parancsnok – ...vagy kockáztatni. Nem tudjuk, mi vár ránk. A felderítők gyorsan odaugranak, körülnéznek, és már jönnek is vissza.

A képernyőkön levő képek gyorsan változtak. Egyesek a jelenlegi repülési paramétereket mutatták: folyamatosan változó számokat és szimbólumokat, hajlító teljesítménygörbéket és pulzáló szubtérjellemzőket. Mások az űrsikló és a legénység életjeleinek képernyőképeit másolták, a valós térben növekvő távolság miatt fokozódó késéssel, amely egyelőre alig volt egy milliárdod másodperc. Több monitor is mutatta az űrsikló külső kamera-képeit, míg a belülről készültek egy nagy méretű monitorra kerültek át.

A legénység öt quuyrtából állt: két pilótából, két űrkutatóból és egy katonából, aki a védelmi rendszereket kezelte. Mindenki ↪